

Öknamn

Det var ej endast på innerböarna i grann-
socknarna som får fick öknamn, det förekom inom
vare art och samhälle här några som lyder:

Män: "Kalle i gluggen", "mässe i fallen", "stutgussta"
"hällsikkelam", "fyllspälle", "gamnelvännstbyborn", "fläskläse"
"smålamnstäktmotivet" (en leffare) "35 ki fjilo born"
"kräk-ville", "nisse-hak", "skovibär", "nisse ve smugga"
"Safam", "metere-gussta", "äggfyven", "piyykeln", "krärl",
rämte "benpälle", "fynnmannt", "kullspälle", "jölje"
"föbaggkatt", "fäsörkkärs-gussta", "joam i taklösa", "svarven."
Kvinnor: "Lunlene", "fantasia", "finonan", "stamppiyya"
"filla-på-bäyeh", "fille i grepa", "fia i kappen" m. f.
Obs: namnen är skrivna på ortsdialekt.

Juga = iyya, snart blev det en ramsa så här:

bevar oss väl för ingenting, då har ja i min prose =
bevara oss väl för ingenting = (inga) det har jag i min prose.
Så var det en dam som ²⁰⁹blänk och mjuck = "No må 999-leder"

Öknamn

Öknamnen på innervånarna här i
grannsocknarna till Hjorted har varit följande:

Hjorteds = kalvar, Trödinge = agner,
Tuna = tornbaggar, Locknevi = höns, Blackstad =
tattare, Gladhammar = kö, Misterhult = rämmbukar,
Kena = mygg, Hallingeberg = män skiter i byarna
å knäppar igen, Eds = varjar, Ukna = gumås,
Flannäs = getter, Gärdserums = bockar, Dalhems =
bränder, Odensvi = kröspanlockare;

5 Dalhem var 3 ställen som hette:

Tippa-opp, litka-ut och kräksmåla västgäten som
var på besök sade: Tippa-opp, litka-ut å
kräksmåla.

Nu har dessa öknamn på skilda sockenben totalt försvunnit,
men för var de mycket allmänna vid mänstringar även också
den korta tid de var i "lumpen" = vämplichtstid.

Öknamn, Talesätt och skämt om olika byggers
innevånare

Det var ej endast innevånarna i andra socknar som fick öknamn. Ofta var det så att även ortens egna grannar fick öknamn. Ibland härledde öknamnet sig ur ortsnamnet t. ex. stugan var mycket liten och fyrkantig, där bodde en gumma som hette "filda", det blev "filda i kassen", en annan stuga var på berget, "fina på berget", en tredje stuga i en gammal lergräv, gumman hette Teustin, alltså "litte i gräva" o. s. v.

Sedan var det personer som var födda utan äktenskap, där fick barnet i regel moders namn till tillnamn t. ex. "litte-min" modern hette mina, Kalle-johanna, Kalle-Louis = Lovisa m. f. Det var icke endast förs i tiden, sådant förekommer ännu, då det är en sak som väcker stort uppmärksamhet på en ort. - Några gamla föremål i här, endast här,

Snart kommer det till orten en långväga
och köper samt står sig med på orten, han heter Olsson
och skaffar sig getter, med detsamma blev det "get-olle".

Om hämning på vagnar har jag ej hört,
men däremot om gamla kvinnan mjölnaren "Lullade" kvinnan
sade: "kom å ta var tredje kasse".

Då ärtsoppan var tunn ropade ärtorna
i grytan "här är jag, var är du".

Angående om armad och fattigdom har
jag ej hört om fläskbiten i en tråd. Men om sillkivet
i ett snöre har jag hört. I början på okt. placerades
sillkivet i snören, var gång någon i familjen blev
"sugna" var det att vända sig dit.

I flera månader tills framåt jul var
sillkivet enda tillflykten för sugenheten bland de
fattiga och mindre bemedlade.

Förhållandet till andra bygder.

I Hjorted sådes det om grannsocknen Frädinge, att där var sådan fattigdom, så folket hade ej spjäll vid sina kåkar. Det sista husfadern hade att se om på kvällen, innan han lade sig, med den "bättre hälften", var att på stegen gå upp, å lägga plåten över skorstenen.

Vid dansställningar förekom nog för, mera än nu, osämja med utomstående och d. s. h. infädningarna. — I Locknesvi vid Västankorp var för en dansbana. Där strövt intill bodde kräktoyns sjukane.

Vid dans gick de aldrig fram, men skändligt fanns de ändå i reserv i banans omedelbara närhet, jämt var de klädda i vardagskläder, så fort de hörde, att det var något grepp, var de framme med sina knivar och blydagar. — Ja sådant var livet för i urskogens skumma dunkel.

Det var på den tiden, då folken var mer som fastlänkade vid var sin ort. Samtidigt var det kort exkursistid, cirka fem dagar. Men är det helt annorlunda ofta vid en industri är det folk från flera socknar. Tjänstestid kortare än. Allt detta gör sin verkan på att de hemgjorda och egenhärda individerna måste ingå i miljön med andra.

Så till sist var det förhållandet med inre vägar i städer och samhällen.

Träts senare tiden alla förbättringar på alla områden är det ännu ett stort snäll mellan stad och landsbygd. Mellan dessa folk är ej ännu fullt likställhet ordnad. Då stadsborna reser ut på landet för att utföra ett arbete har det då: ja han har tings. (om det ej är akord) dagbrakamente, fria resor och ofta fritt. — men då en person från landet utför arbete i stan får penning och semesterlön — och därmed jämt.